

**Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa**  
**6.Kbf.12/2014/5. szám**

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. január 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t:**

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. november 21. napján kihirdetett Kb.I.57/2012/6. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottat bűnösnek mondja ki szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében (Btk.438.§ (1) bekezdés (2) bekezdés a) pont, és (4) bekezdés).

A Hajdú Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa Kbk.II.25/2011/2. számú végzésében elrendelt próbára bocsátást megszünteti.

Jelen ítéletben, valamint a Hajdú Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa Kbk.II.25/2011/2. számú végzésében terhére megállapított szolgálatban kötelességszegés vétsége (1978. évi IV. tv. 348.§ (1) (2) és (4) bekezdés) miatt - halmazati büntetésül -

90 (kilencven) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre **ítéli**.

A 90.000,- (kilencvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben esetben egynapi tétel összegének helyébe egynapi szabadságvesztés lép.

A vádlottat kötelezi az eljárás során felmerült 23.684,- (huszonháromezer-hatszáznyolcvannégy) forint bünyügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, amelyet a vádlott a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

**Indokolás:**

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. november 21. napján kihirdetett Kb.I.57/2012/6. számú ítéletével vádlottat az ellene a 1978. évi IV. törvény 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vád

alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőben a vádlott terhére, bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének indokolása szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádirattal egyező tényállás megállapítása mellett a vádlottat felmentette az ellene emelt vád alól. Álláspontja szerint megállapítható, hogy a vádlott nem gondatlanul, hanem eshetőleges szándékkal járt el, amikor belenyugodott abba, hogy be nem léptethető személy kerül a Schengeni egyezmény által védett területre. Indítványozta ezért a vádlott bűnösségének megállapítását a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ami miatt vele szemben pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.132/2014/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az elsőfokú ítélet felülbírálatra alkalmas. Kifejtette azonban, hogy az elsőfokú bíróság anyagi jogszabálysértően tévedett, amikor a vádlottat a katonai bűncselekmény miatt emelt törvényes vád alól felmentette. Jogi álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen vont le következtetést a vádlott tudattartamának rögzítésekor, amikor azt állapította meg, hogy gondatlanul járt el. Ugyanakkor arra is rámutatott, hogy a vádlott kiemelt védettségű szolgálati helyen látta el feladatait, magatartása miatt a szolgálat alapvető rendeltetésére nézve a jelentős hátrány bekövetkezett, mivel egy olyan harmadik országbeli személy lépett be a Schengeni övezetbe, aki érvényes tartózkodási engedéllyel nem rendelkezett. Indítványozta ezért a vádlott bűnösségének megállapítását a Btk. 438. § (1) és (4) bekezdésébe ütköző szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2011. augusztus 29-én jogerős Kbk.II.25/2011. számú ítéletével kiszabott próbára bocsátás hatályon kívül helyezését indítványozta, és a vádlott bűnösségének kimondását szolgálatban kötelességszegés vétségében is. A vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására tett indítványt azzal, hogy a másodfokú bíróság kötelezze a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az írásban előterjesztett átiratát továbbra is fenntartva a vádlott bűnösségének megállapítására tett indítványt a szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében. Kifejtette, hogy a vádat emelő ügyészség, mind pedig az első fokon eljáró katonai tanács hibázott, amikor nem ismerte fel, hogy a vádban leírt cselekmény nem szándékos, hanem gondatlan katonai bűncselekmény megállapítására alkalmas, figyelemmel arra, hogy a vádlott a

Schengeni határon látott el szolgálatot, és gondatlan magatartása miatt a szolgálat ellátására a jelentős hátrány veszélye bekövetkezett. Megismételve írásban előterjesztett indítványát a próbára bocsátás hatályon kívül helyezésére, és a vádlottal szemben halmazati büntetésként pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a vádlott magatartásával nem okozott jelentős hátrányt. A vádlott észlelte a belépni szándékozó személy tartózkodási engedélyének lejártát, és az előírásoknak megfelelően megvizsgálta, hogy van-e egyéb olyan okirat a belépni szándékozó személynél, amely a Schengeni övezetben történő tartózkodásra jogosítja fel. Hivatkozott az e körben kialakult bizonytalan gyakorlatra, az Európai Unió rendeletére, arra, hogy más ország tekintetében az idegenrendészeti eljárást kezdeményező okmány, mely szerint tartózkodási kérelme elintézés alatt áll, feljogosította a harmadik ország állampolgárát a Schengeni övezetben való tartózkodásra. Védenca tehát amikor elfogadta a holland hatóság által kiállított e tényt igazoló okmányt, nem szegte meg szolgálatára vonatkozó kötelmeit, és nem okozott jelentős hátrányt a szolgálat ellátására. Indítványozta ezért az elsőfokú felmentő ítélet helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem tartotta be a Be. 278. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor az ügy érkezésétől számított több mint egy év után intézkedett a büntetőügy kitűzéséről. Egyebekben az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntése érdekében szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. A vádlott érdemi védekezést terjesztett elő, melyben előadta, hogy nem érzi magát bűnösnek a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében. Az elsőfokú bíróság tanúkat hallgatott ki, ismertette a releváns bűnügyi iratokat, és lényegében a váddal egyezően állapította meg ítéletének tényállását azzal a különbséggel, hogy rögzítette, hogy a vádlott könnyelműen bízott abban, hogy egy külföldi állampolgár h. nyelvű okmánya megfelelő a belépéshez, ezért elmulasztotta az okmány és tartalmának tüzetes ellenőrzését. Rögzítette, hogy a vádlott magatartásával mely szolgálati kötelmeit szegte meg. Mindezek alapján a vádlottat felmentette az ellene emelt vád alól, mivel álláspontja szerint cselekményét gondatlanul valósította meg, és a vád tárgyává tett szolgálatban kötelelesség-szegés vétsége csak szándékosan valósítható meg.

A vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg ítéletének tényállását, az csak a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a rendelkezésre álló iratokra figyelemmel annyiban szorul pontosításra, hogy a vádlottat a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. szeptember 15-én jogerős határozatával bocsátotta próbára szolgálatban kötelelesség-szegés vétsége miatt. A tényállás 2. oldal 2. bekezdését annyiban helyesbíti, hogy a vádlott hanyagsága miatt mulasztotta el az

okmány és tartalmának tüzetes ellenőrzését. E kiegészítéssel és helyesbítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és felülbírálatra alkalmas.

A másodfokú bíróság egyetértett a másodfokú ügyészség jogi álláspontjával. A Központi Nyomozó Főügyészség Debreceni Regionális Osztálya 3.Nyom.299/2012. számú vádiratában írt tényállás alkalmas az 1978. évi IV. törvény 348. § (1),(2), (4) bekezdésébe ütköző szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségének megállapítására, ezért tévedett a vádhatóság, amikor a vádlottal szemben a Btk. 348. § (1) bekezdésében ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vádat. A Be. 2. § (4) bekezdése alapján azonban a bíróság nincs kötve a vádlónak a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítéséhez, ezért tévedett az elsőfokú bíróság is, amikor nem vizsgálta, hogy a vádban írt cselekmény nem minősülhet-e a vádtól eltérően.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ügyészi vádban és a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletében rögzített ítéleti tényállás hiánytalanul tartalmazza a szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségének törvényi tényállási elemeit.

A vádlott útlevélezőként a Schengeni határon teljesített szolgálatot. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a határ őrzete kiemelten fontos tevékenység. A tényállás azt is rögzíti, hogy a vádlott egy olyan okmány alapján engedélyezte a harmadik ország állampolgárának belépését a Schengeni övezetbe, amit a szolgálati okmányok és jogszabályok nem tettek lehetővé. A vádlott gondatlan volt cselekménye megvalósításakor, mivel a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztotta. Megfelelő gondosság mellett felismerhette volna, hogy a neki bemutatott okmány nem szerepel azon a számára is hozzáférhető listán, ami a belépésre és tartózkodásra jogosító okmányokat sorolja fel. Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a gondatlanság kérdésében foglalt állást, mivel a tudatos gondatlanság (luxoria)formáját róta a vádlott terhére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a vádlott hanyag gondatlansággal járt el, mivel a tényállás alapján megállapítható, hogy cselekménye lehetséges következményeit azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztotta. (negligencia) Magatartása miatt a szolgálat célja megghiúsult, a jelentős hátrány bekövetkezett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Btk. 2. §-ára figyelemmel a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyv kedvezőbb a vádlottra nézve, ezért azt alkalmazva az előzőek alapján a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdés (2) bekezdés a./ pont és (4) bekezdésébe ütköző szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétségében.

A vádlottat a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a Kbk.II.25/2011/2. számú végzésével az 1978. évi IV. törvény 348. § (1)-(2), (4) bekezdésébe ütköző szolgálatban gondatlanságból elkövetett kötelességszegés vétsége miatt próbára bocsátotta. A másodfokú bíróság a büntetőügyet a Be. 265. § (2) bekezdése alapján

a jelen ügygel ismételten egyesítette, és a vádlottal szemben e bűncselekmény miatt is büntetést szabott ki a Btk. 66. § (1) bekezdés a./ pontja alapján.

A próbára bocsátással érintett bűncselekmény tényállása a következő: „A vádlottak közül T.R. a B. Határrendészeti Kirendeltségen 2011. január 14. napján 07 óra 15 perctől 19 óra 15 percig, illetőleg 2011. január 21. napján 07 óra 15 perctől 19 óra 15 percig volt útlevélkezelői szolgálatba vezényelve a kilépő sávon, míg G.S.né szintén a B. Határrendészeti Kirendeltségen 2011. január 21. napján 06 óra 30 perctől 18 óra 30 percig a belépő forgalmi sávon teljesített útlevélkezelői szolgálatot. A vádlott 2011. január 14. napján a B.-i Határrendészeti Kirendeltségen útlevélkezelőként belépő forgalmi sávon 06.00 órától 18.00 óráig látott el útlevélkezelői szolgálatot. T.R. I.r. vádlott szolgálati ideje alatt 2011. január 14-én 05 óra 47 perckor és 2011. január 21-én 18 óra 23 perckor egy ukrán állampolgár kilépésre jelentkezett a B. Közüti Határátkelőhelyen a Magyar Köztársaság területéről, míg G.S.né II.r. vádlott szolgálati ideje alatt ugyanezen határátkelőhelyen, 2011. január 21-én 07 óra 46 perckor, továbbá a vádlott a III.r. vádlott szolgálati idején 2011. január 14-én 08 óra 29 perckor belépésre jelentkezett a B.-i Határátkelőhelyen.

Az ukrán állampolgár korábban több alkalommal lépte át a Magyar Köztársaság területét. Egyik korábbi átlépése során - 2011. január 04. napján - egy rosszul beolvasott karakter miatt a születési dátumaként 1984. június 10-e helyett 1984. április 10-e napja került rögzítésre. Az ezt követően végrehajtott be és kiléptetések alkalmával ezen hibás karaktert senki nem fedte fel. F.V. ukrán állampolgár adatait a vádlottak ugyan az okmány leolvasó berendezéssel rögzítették a határregisztrációs rendszerben, azonban az azt követő ún. „Demeter maszk” (Shift+F2 billentyűzet) alkalmazásával történő útvonal ellenőrzés végrehajtása során - amely annak ellenőrzésére szolgál, hogy az adott állampolgár mikor és hol lépte át az államhatárt - a személy születési idejében a hónap jelölése június hóról április órára változott át, mivel a rendszer ilyen esetben a legutóbb rögzített - jelen esetben téves adatokat - hozza fel. A vádlottak figyelmetlenségéből nem észlelték az útlevélben szereplő, illetőleg a monitoron megjelenő számadat közötti eltérést, így ezen téves adatra alapozva regisztrálták az ukrán állampolgárt. Ennek következtében a hibásan beolvasott adatok alapján négy alkalommal került úgy be, illetve kiléptetésre a Magyar Köztársaság határátkelőhelyen, hogy vele szemben a K.i Városi Bíróság beutazási és tartózkodási tilalmat rendelt el. A SIS jelzés elhelyezésére a HERR1+ rendszerben 2011. január 10-én 13 óra 45 perckor került sor.

A vádlottak mulasztása miatt a szolgálatra jelentős hátrány bekövetkezett, hiszen a beutazási és tartózkodási tilalom hatálya alatt álló személy ténylegesen átlépte a Magyar Köztársaság határát. Cselekményükkel valamennyien megsértették a rendőrség határrendészeti szabályzatáról szóló 8/2008. (OT.6.) ORFK utasítás 56.g. és 65.b. pontjában írt rendelkezéseket.”

A másodfokú bíróság a halmazati büntetés kiszabása körében a következő bűnösségi körülményeket vette figyelembe. Enyhítő körülményként értékelte az időmúlást. Súlyosító körülmény azonban, hogy korábban a törvénnyel már összeütközésbe került és két alkalommal kapott fenyítést. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott terhére rótt bűncselekmények konkrét társadalomra való veszélyességére figyelemmel pénzbüntetéssel is elérhetőek a büntetési célok. A cselekmények tárgyi súlyához, és a vádlott személyi társadalomra veszélyességéhez igazodóan a másodfokú bíróság 90 napban állapította meg a halmazati pénzbüntetés napi tétel számát, és a vádlott személyi, jövedelmi viszonyaival pedig az 1.000 forint napi tétel összegű pénzbüntetést látta arányban állónak.

A másodfokú bíróság a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Mivel a másodfokú bíróság megállapította a vádlott bűnösségét, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján van helye fellebbezésnek a másodfokú határozattal szemben.

A másodfokú bíróság ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén és a már idézett jogszabály helyeken alapszik.

Budapest, 2015. január 7.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 2015. január 7. napján kihirdetett ítélete 2015. január 26. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. február 17.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:  
Iván Erika  
bíróági ügyintéző